

der er noget vigtigt, hvor der er noget politisk sprængstof, på Ritzaus telegrammer om de pågældende sager læse stort set det, der står i de referater. Det kan jeg, fordi ministrene bagefter går ud og er velvillige med hensyn til at informere pressen om, hvad der er sket inde på europaudvalgsmødet, og det kan jeg, fordi ordførerne hver for sig fortæller, hvad vi mener på vores områder i forhold til de forskellige punkter. Sådan skal det naturligvis også være, men det er altså lidt uforståeligt, at vi først sidder inde og får gennemgangen, og så skal ministeren og ordføreren bagefter stå over for pressen og i virkeligheden give et referat af nøjagtig det, man har sagt inde på udvalgsmøderne, og så stykker de det sammen, og så ved de, hvad de er foregået. Det virker altså onsdunst.

Jeg kan erindre to situationer i den tid, jeg har siddet i Europaudvalget, hvor en minister er kommet til udvalget og har sagt: Her ønsker jeg virkelig, at vi har fortrolighed, og at det her ikke kommer ud. Det bliver respekteret af udvalgsmedlemmerne. I den ene situation gik økonomiministeren så dog ud alligevel og snakkede om punktet til dyb frustration for udvalgsmedlemmerne, men udvalgsmedlemmerne respekterede det faktisk i de to situationer, og sådan bør det naturligvis også være. Jeg mener ikke, der bør være de store problemer i det, og jeg tror i virkeligheden, at på det tidspunkt, hvor man måtte have indført denne her åbenhed, så vil man kigge tilbage og tænke: Gud, havde vi virkelig den lukkede i sin tid omkring Europaudvalgets arbejde.

Vi støtter naturligvis beslutningsforslaget fra Dansk Folkepartis side.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt lige bore lidt i det, hr. Kristian Thulesen Dahl sagde om, at udgangspunktet for Folketingets arbejde var åbenhed. Jamen det er jo ikke rigtigt. Der er jo ikke nogen af udvalgene, der er åbne. Alle Folketingets udvalg arbejder lukket, og det gør også f.eks. Udenrigspolitisk Nævn. Der har da været lækager, som har været overordentlig pinlige for regeringen, har jeg forstået. Så det er jo ikke rigtigt, at det er åbenhed, der er reglen. Man kunne så godt diskutere, om det er rimeligt, at det er sådan. Men alle Folketingets udvalg arbejder jo for lukkede døre.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, som fru Elisabeth Arnold siger, at fagudvalgene har lukkede døre, og det har man så diskuteret i forbindelse med det arbejde, der jo hele tiden pågår om, hvordan man forandrer det parlamentariske arbejde. Som jeg har forstået det, har alle de bestræbelser gået i retning af, hvordan man kunne åbne dørene. Det er også det, der har resulteret i, at fagudvalgene nu holder nogle åbne møder, hvor pressen inviteres med. Dansk Folkeparti har støttet de bestræbelser meget.

Nu diskuterer vi det så i forhold til Europaudvalgets arbejde, og der beder jeg bare om, at vi bruger det her forslag som udgangspunkt for en generel diskussion af, hvordan vi kan gøre Europaudvalgets arbejde mere åbent, så vi i virkeligheden til den diskussion, der er i forhold til fagudvalgene, også ind i Europaudvalgets regi, diskuterer, hvordan vi generelt kan åbne mere op. I den debat siger jeg så, at der er det Dansk Folkepartis udgangspunkt, at der bør være åbenhed som udgangspunkt og lukkethed som et undtagelsespunkt. Ikke omvendt, som det er i dag, hvor udgangspunktet er, at tingene er lukkede, er fortrolige, og undtagelsen er, at der kan åbnes.

Mimi Jakobsen (CD):

CD støtter ikke forslaget, og jeg synes, jeg egentlig er i stand til at se forslaget fra begge sider. Som tidligere minister, hvor jeg kraftigt ville advare imod det her. Jeg ved ikke, om hr. Thulesen Dahl ikke har en så god hukommelse. Jeg husker adskillige situationer, hvor det var meget magtpåliggende, at de pågældende forhandlingsmandater i hvert fald ikke blev sluppet ud til offentligheden på det område, jeg sad på.

Og som medlem må jeg sige: Jeg mener ikke, vi har nogle problemer hver især politisk. I hvert fald har vi da lige så stor bevågenhed uden for Europaudvalget, som vi har i dag, hvor der ikke sidder et øje i presselogen. Vil man kommunikere sine politiske budskaber ud, så ved jeg ikke, om man kan finde nogle interesserede overhovedet, men så kan man lige så godt gøre det uden for døren. Jeg mener virkelig, at udenrigsministeren har givet glimrende begrundelser. Nu lige da udenrigsministeren svarede, kunne jeg ikke høre, om han sagde 4 uger eller 4 år. Jeg vil så sige med min erfaring som tidligere minister, kunne der såmænd også